

<SERMO 9>¹

Collacio

<Dominica prima in Quadragesima>

collatio facta a fratre Guilielmo de Lucca

<H>ortamur uos, ne in uacuum graciam Dei recipiatis.

1 Nuper ostendi uobis quare efficax² sit gracia, quia qui habet graciā omnia potest, omnia scit, nichil mali potest ei accidere, et si aliquod malum incurrit prius illud commutatur ei in bonum, non potest morte subita occupari, et quando moritur uita ei perpetuatur. Magne fatuūtatis est igitur graciā Dei in uanum recipere, ideo toto desiderio gracia est accipiēda, multiplicanda et aliis inpendenda. Qui haberet graciā episcopi, quod deberet habere prebendam beate Virginis, non in uacuum uellet illam graciā recipere. Quidam graciā Dei recipere, ut ambiosi, renuunt, alii graciā recipiūt set parum proficiunt, alii graciā recipiūt et in graciā proficiunt set non perseuerant.

2 Circa illud uerbum duo ad presens uidere possumus: primo, qualiter gracia Dei sit recipienda; secundo, que in recipientibus graciā est gracie efficacia.

3 Primo dico, uidendum est qualiter possumus graciā recipere. Videte dispositionem uasis liquorem recipientis. Secundum hoc debes te disponere ad graciā recipiēdam. Oportet autem quod uas sit mundum, integrum uel religatum, quod sit latum et uacuum, aliter parum reciperet, et eciam quod habeat os apertum et sursum erectum. Ista sex requiruntur in corde si graciā uis recipere. Requiritur mundicia cordis, religacio carnis, uacuitas humilitatis, latitudo caritatis, apercio oris in confessione et graciārum actione, et rectum intencionis.

4 Primo dico quod requiritur mundicia cordis ad hoc quod graciā Dei possis recipere. In uase immundo non libenter poneret homo balsamum. Ideo si uis recipere graciā Dei, oportet quod cor tuum sit mundum, Ps.: *Cor mundum crea in me, Deus; et in Prou.: Qui diligit cordis mundiciam, propter graciā labiorum habebit amicum regem*, quia amor assimilat amantem amato. Aliqui multa bona exteriora faciunt, set cor non mundificant. Illud parum ualet. Ideo ad mundificandum corda monuit nos Ecclesia in capite ieuii: *Cum ieunias, inquit, capud tuum unge, et faciem tuam laua. Sanctificate*, inquit, *ieunium*. Ecclesia facit sicut bonus medicus qui primo dat medicinam purgatiuam, postea confortatiuam nature. Ita Ecclesia mater nostra primo dat medicinam purgatiuam ad purgandum nos, postea in die Pasce dat medicinam confortatiuam, *ut panis cor hominis confirmet*. Videte: Qui uult preciosum liquorem ponere in uase immundo non dimittit lauare uas quoisque uult ponere ibi liquorem, set recinserat bis, uel ter, uel quater. Ita nos qui uolumus preciosissimum liquor, scilicet Corpus Christi, recipere, non debemus expectare confiteri usque tunc, scilicet in fine Quadragesime. Si <uelimus> in principio confessionem facere et postea nos recinserare, non sufficit aliquando una confessio uel due. Debet homo confiteri omnia peccata que habet in conscientia sua, postea de aliis peccatis

¹ Transcribed by Andrew T. Sulavik from manuscript: Troyes, Bibl. Municipale 951, ff. 27r-30v. The collatio is listed in J. B. Schneyer, *Repertorium*, v. 2, p. 477, n. 5; Th. Kaepeli, *Scriptores*, v. 2, p. 110, n. 1537.

² efficax] efficacem

5 Secundo, ad graciā recipiendum requiruit integritas |29v| uel religacio carnis. Si uas esset confractum, effunderetur liquor. In uase confracto ponuntur cineres. Integritas carnis est per baptismalem³ innocenciam, set religacio est per penitenciam. Frangitur homo per peccatum, religatur per contritionem, confessionem et operacionem. *Cor fatui, id est luxuriosi, quasi uas confractum, et omnem sapientiam non tenebit.* Minus dicit et plus significatur. Dicit, *omnem sapientiam non tenebit*, immo si aliquid sapientie esset ibi effunderetur, unde in Ecclesiastico: *Gracie fatuorum effundentur;* et in Genesi: *Effusus es uelud aqua, non crescas, quia ascendisti cubile patris tui.* Hoc est secundum quod requiritur, scilicet integritas uel religacio carnis, unde beatus Petrus: *Succincti lumbos mentis uestre, sobrii, perfecte sperate in illam, que uobis offertur, graciā.*

6 Tercio, ad hoc quod aliquis recipere possit gratiam requirit uacuitas humilitatis. Primum uas habet de uacuitate; secundum habet de capacitate. Et quantum habet de uacuitate humilitatis, tantum habet de⁴ gratia. Vnde in quarto <libro> Regum uasa uacula impleuit Helyseus. Ps.: *Qui emittis fontes in conuallibus; inter medium moncium pertransibunt aque. Deus superbis resistit, et humilibus dat gratiam.* Amissa est primo gratia in angelica natura per superbiam et eciam in humana, set reinuenta est per humilitatem in humana natura.

7 Quarto, ad hoc quod aliquis possit recipere graciā requiritur latitudo caritatis. De Paulo dicit: *Vadas, quoniam uas electionis est mihi iste* quia habuit latitudinem caritatis. Vnde ad Corinthios dicit: *Cor nostrum dilatatum est.* Per caritatem fit dilatacio. Ps.: *Latum mandatum tuum nimis.* Si diligeres omnes homines de mundo preter unum, non haberetis caritatem. Tanta est latitudo caritatis quod eciam ad inimicum se extendit. Nimis habet de re qui dat *eam* inimico. Ita mandatum de caritate dicitur ‘*latum nimis*,’ quia extendit se ad inimicum, sicut longitudine caritatis se extendit ad omne tempus, quia si in ultima hora uite sue proponeret facere peccatum, non haberet caritatem. Ergo ita longa est caritas quod durat usque ad mortem, et ita lata quod extendit se ad omnes. Igitur ad graciā disponit latitudo caritatis. Dicitur in Proverbiis: *Glorificaberis ab ea cum eam fueris amplexatus. Dabit capiti tuo augmenta graciārum.* Cum *eam fueris amplexatus*, scilicet duobus brachiis, que sunt dilectio Dei et proximi, uel dilectio affectus et effectus. Et in Proverbiis: *Qui bonus est hauriet sibi graciā a Domino.* Melius est habere caritatem, quia cum caritate non est aliqua malicia. Set cum alia bonitate aliqua est malicia, ut est castitas cum auaricia. Set “caritas est fons proprius *et singularis bonorum*”, cui non communicat alienus.” “Sola caritas diuidit inter filios regni et perdicionis.”

8 Quinto, ad hoc quod aliquis possit recipere gratiam Dei requiritur aperio
oris in confessione et graciarum actione, Ps.: *Os meum aperui, et attraxi spiritum.* Et
alibi: *Aperi os tuum, et implebo illud.* Et in Eccli.: *In medio ecclesie aperuit os suum, et*

³ baptismalem] graciam siue added after and expunged

⁴ de] capacitate gracie added after and expunged

impleuit⁵ Dominus illum spiritu sapientie et intellectus. Et in Genesi: *Aperiens <fenestram> arche⁶ et exiuit coruus et intravit columba.*

9 Sexto, ad hoc quod aliquis possit recipere graciā Dei requitur rectitudō intencionis. Oportet quod uas sit erectum, aliter liquor effunderetur. Aliqui totum cor habent ad terrena. Quando uas uersum est ad terrena, non potest influenciam solis recipere, ideo oportet cor nostrum sit ad celestia erectum. Apostolus: *Gloria nostra hec est, testimonium conscientie nostre, quod in simplicitate, scilicet intencionis, et in sinceritate, scilicet cordis, non in sapientia⁷ carnis, set in gratia Dei conuersati sumus in hoc mundo.* Simplex est qui non intendit nisi unum. Qui simplex est potest dicere: *Vnam petii a Domino* etc. Aliqui compositam habent intencionem. Vtinam ex duobus integris, uel ad minus ex uno integro et alio corrupto, set habent eam compositam⁸ ex duobus corruptis!

10 Habemus modo primum, scilicet quomodo gracia Dei sit recipienda.

11 Sequitur uidere de secundo, scilicet que in recipientibus graciā Dei est gracie efficacia. Debemus graciā recipere. Et quare? <Primo> quia per graciā Dei in necessariis [illud?] erudimur; secundo, per graciā Dei eciam a peccatis iustificamur; tertio, per graciā Dei in omnibus temptationibus et tegimur et defendimur; quarto, per graciā Dei eciam <in> omnis tribulacionibus consolamur; quinto, per graciā Dei in bonis stabilimur et consuescimur; sexto, per graciā Dei in gloriam seruamur et remuneramur.

12 Primo dico: debemus recipere graciā, quia per graciā Dei in omnibus necessariis erudimur, unde Apostolus ad Titum: *Apparuit gratia Dei Saluatoris⁹ nostri, erudiens nos*, scilicet in omnibus ad salutem necessariis. | 30r | Postea tangit Apostolus quinque necessaria ad salutem, de quibus quinque dicit Apostolus: *Volo in ecclesia Dei loqui quinque uerba, magis quam decem mil<1>ia uerborum.* Docet primo quid ostendum cum dicit: *Apparuit gratia Dei Saluatoris nostri, erudiens nos*, scilicet de hiis que sunt ad salutem necessaria. Omnes articuli fidei sunt de Saluatore nostro secundum diuinitatem uel humanitatem, et istos docet nos gracia. Secundo docet quid cauendum, unde dicit: *Vt abnegantes impietatem et secularia desideria, quia omne quod est in pompa mundi,¹⁰ aut est concupiscencia carnis, aut concupiscencia oculorum, aut superbia uite.* Ista docet cauere gracia. Tercio docet quid agendum, unde dicit: *sobrie, et pie, et iuste uivamus in hoc seculo – sobrie quoad nos in sapiendo,¹¹ loquendo, cogitando; iuste quoad proximum, quia quod tibi uis fieri, hoc facias alii<s>; et pie quoad Deum, scilicet deuote.* Quarto docet quid sperandum, cum dicit: *et expectantes beatam spem,* id est rem speratam. Quinto docet quid timendum, cum dicit: *et aduentum glorie magni Dei.* Ista sunt quinque uerba de quibus erudit nos gracia Dei.

13 Secundo, debemus graciā Dei recipere, quia per graciā a peccatis iustificamur, unde ad Rom.: *Omnes peccauerunt, et egent gratia Dei. Iustificati per gratiam Dei* etc. – *omnes peccauerunt*, scilicet peccato originali, eciam multi fecerunt peccatum actuale, *et egent gratia Dei*, scilicet eos iustificante. Item Apostolus: *Qui dilexit <me>,*

⁵ impleuit] illud added after and expunged

⁶ arche] archam

⁷ sapientia] cordis added after and expunged

⁸ compositam] corruptam written before and expunged

⁹ Saluatoris] dei written after and expunged

¹⁰ mundi] mundo

et tradidit semetipsum pro me. Non abicio graciā Dei; et in Ecclesiastico: Graciā fideiussoris tui¹² non obliuiscaris; dedit animam suam pro te. Item in Ecclesiastico: *Gracia et misericordia, id est amicicia, liberant a morte, quas tibi serua, ne exprobrabilis fias.* Quomodo poterimus sustinere exprobracionem illam, quando Dominus dicet: “Tot et tanta feci pro te, et tu nichil uoluisti facere pro me”!

14 Tercio, per graciā Dei in omnibus temptationibus protegimur et defendimur. Habemus aduersarium fortē, quia *non est potestas super terram que ei ualeat comparari.* Oportet igitur quod habeamus potestatem de celo. Hec est gracia, unde in libro Machabeorum: *De celo est uictoria belli.* Scitis quid est de temptato, qui est in periculo submersionis in aqua.¹³ Si ille qui est in ripa porrigit ei manū, liberatur, si non, submergitur. Si non uult ei porrigerē manū, nunc¹⁴ reus est mortis eius. In tempore temptationis debemus recurrere ad uexillum crucis, Apostolus: *Aspicientes in auctorem fidei et consummatorem Ihesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta. Recogitate eum qui talem sustinuit apud semetipsum a peccatoribus contradictionem. Nondum¹⁵ restitistis usque ad sanguinem.* In persona damnati <et> corrupti dicit Apostolus: *Video aliam legem in membris meis, scilicet legem fomitis concupiscentie, repugnantem legi mentis mee, id est legi spiritus, et captiuantem me in lege peccati. Infelix ego homo! Quis me liberabit de carcere¹⁶ corporis huius? Gracia Dei per Dominum nostrum Ihesum Christum.*

15 Miles quando impugnat alium, solet illum uulnerare, spoliare, seruituti subiugare, incarcere, et tandem decapitare siue interficere. Ita peccatum uulnerat in cogitatione et affectione, spoliat nos in consensu, seruituti nos subiecit, quia *qui facit peccatum, seruus est peccati*, captiuat nos in consuetudine, et interficit in morte.

16 Quarto, in tribulacione per graciā confortamur, unde in Ruth: *Inueni graciā in oculis tuis, et consolatus es me, et loquutus es ancille tue, Ruth.* Multi boni habent tribulaciones, set non permittit eas Dominus sine consolatione. Viri spirituales qui exterius paciuntur tribulaciones interius habent graciā confortantem; scribitur: *Tu autem fili confortare in gracia. Omnia, inquit Apostolus, possum in eo qui me confortat.* Magna est confortacio gracie qui habet eam. *Confortare, fili Timothee, in gracia Dei.* Alia est consolacio mala, de qua in euangelio: *Ve uobis diuitibus, qui hic consolacionem uestram habetis.* Et quare ‘ue’? Quia non habebunt diuinam <consolacionem>. Exemplum bonum habemus in Exodo: Filii Israel quamdiu habebant farinulam, quam portauerant in humeris suis, non <enim> dedit eis manna Dominus. Per ‘farinulam’ significatur consolatio mundana, que est super humeros quia est honerosa, Iob: *Consolatores honerosi uos estis.* Confunditur penitens in confessione,¹⁷ et patitur in satisfactione, et consolatur eum Dominus. Dicit Bernardus: “Delicata est diuina consolatio que non datur admittentibus aliena<m>.”

17 Quinto, per graciā Dei in bono stabilitur homo et consuescitur. Qui est sine gracia mouetur ad omnem uentum, in gracia uero firmatur, [ideo] ita quod pro omnibus diebus uite sue cauet sibi a peccato. | 30v | Apostolus Petrus dicit: *Deus omnis*

¹² tui] sui written before and expunged

¹³ submersionis in aqua] written twice, and the first iteration deleted

¹⁴ manū nunc] corrected in the margin

¹⁵ Nondum] nonne

¹⁶ carcere] corpore written before and expunged

¹⁷ confessione] oracione written and expunged, and confessione corrected in the margin

gracie, qui uocauit <nos> in eternam gloriam suam, <modicum passos> ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Deus, qui uocauit nos. Quid ualet uocatio nisi sequatur confirmatio? Quomodo uocat nos? Dicit modicum passos. Pro beneficio homo multum patitur, et hic non uult modicum pati pro eterna gloria. Ipse perficiet in bonis agendis, confirmabit in malis cauendis, solidabitque in malis pene tolerandis. Apostolus: Optimum est gracia stabilire cor.

18 Sexto et ultimo, debemus recipere gratiam quia per gratiam Dei in gloriam Dei seruabimur et remunerabimur. Vnde Apostolus ad Ephesios: *Deus, qui diues est in misericordia, cum essemus mortui peccato, conuiuificauit nos <in> Christo, cuius gracia saluati estis.* Et in libro Machabeorum: *Considerabat Iudas quod hii qui cum pietate dormicionem, optimam partem acciperant.* Ps.: *Si dedero sompnum oculis meis, et palpebris meis dormitionem.* Quando dormiens est apodiatus ad hostium et aperitur hostium, cadit homo in domo et euigilatur¹⁸ et inuenit se in domo, et tunc solum, quasi quedam ibi translacio facta est. Sancti in uita presenti apodiati sunt ostio celi, non restat nisi sompnum mortis dormire, et inuenient se in celo. Ideo cantatur in completorio: "In pace in idipsum dormiam et requiescam. Si dedero sompnum oculis meis et palpebris meis dormitionem." *Cum dederit dilectis suis sompnum, ecce hereditas Domini* etc. Ad istam hereditatem nos perducat, qui cum Patre etc.

¹⁸ euigilatur] euangilia written after and expunged